

DZIEŃ 4. 24.02

Słowo życia:

„Jak bowiem Jonasz stał się znakiem dla mieszkańców Niniwy, tak będzie Syn Człowieczy dla tego plemienia” (Łk 11, 30)

Światło Patriarchów, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Światło Patriarchów.

Nowy Testament wspomina trzech najbardziej znanych patriarchów: Abrahama, Izaaka i Jakuba – protoplastów narodu wybranego. Wiara Maryi i jej pokorne *fiat* stały się początkiem Nowego Przymierza. Tak jak Abraham „wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów” (Rz 4, 18), tak Maryja uwierzyła, że z mocy Najwyższego, za sprawą Ducha Świętego, stanie się Matką Syna Bożego zgodnie z objawieniem anioła: „Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym” (Łk 1, 35)¹. Podobnie św. Józef „wziął do siebie Maryję, swą Małżonkę”, i uwierzył, że „z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło”. Zaufał Bogu i przyjął Dziecko za swoje, „nadał Mu imię Jezus – On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów” (Mt 1, 20–21). Dzięki postawie Józefa Światłość świata mogła przyjść na świat.

Uczmy się od serca Józefa – Światła Patriarchów – wypełniania woli Bożej.

Marek:

Odziedziczona wiara z czasem powinna być osobistym doświadczeniem spotkania z Bogiem.

Tym, co nadaje sens naszemu życiu i pozwala nam przetrwać próby, są obietnice złożone przez Boga, którego wszechmocy zaufali nasi rodzice czy dziadkowie. Podstawową potrzebą człowieka jest budowanie więzi, a miłość jest niewidzialnym spoiwem każdego związku. Skupić się na doświadczeniu więzi z Bogiem to mieć świadomość, że człowiek odnajduje sens życia wyłącznie poprzez wiarę, przez właściwy wybór, komu zaufać, a kogo unikać.

Serce Józefa uczy nas, że tylko Jezus jest znakiem i wypełnieniem wszystkich prorocत्व oraz obietnic naszej wiary.

Św. Jan Paweł II: „[...] rozważenie uczestnictwa Małżonka Maryi w Boskiej tajemnicy pozwoli Kościołowi, podążającemu ku przyszłości wraz z całą rodziną ludzką, odnajdywać wciąż na nowo swą tożsamość na gruncie tej odkupieńczej ekonomii, która wiąże się u podstaw z tajemnicą Wcielenia. Józef z Nazaretu w tej właśnie tajemnicy uczestniczył jak nikt inny z ludzi poza Maryją, Matką Słowa Wcielonego. Uczestniczył wspólnie z Nią, objęty rzeczywistością tego samego wydarzenia zbawczego” (*Redemptoris Custos*, nr 1).

Papież Franciszek: „W świątyni, czterdzieści dni po narodzeniu, Józef wraz z Matką ofiarował Dziecię Panu i ze zdumieniem wysłuchał prorocत्व, które Symeon wygłosił w odniesieniu do Jezusa i Maryi (por. Łk 2, 22–35). Aby bronić Jezusa przed Herodem, zamieszkał w Egipcie jako obcy (por. Mt 2, 13–18). Po powrocie do ojczyzny zamieszkał w ukryciu, w małej, nieznannej wiosce Nazaret w Galilei – skąd, jak mówiono, «nie powstaje żaden prorok» i «nie może być nic dobrego» (por. J 7, 52; 1, 46) – daleko od Betlejem, swego miasta rodzinnego, i od Jerozolimy, gdzie wznosiła się świątynia. Kiedy właśnie podczas pielgrzymki do Jerozolimy zgubili dwunastoletniego Jezusa, On i Maria szukali Go w udręce i znaleźli w świątyni, kiedy rozmawiał z nauczycielami Prawa (por. Łk 2, 41–50)” (*Patris corde*, wstęp).

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów *Litanij do św. Józefa*.

Ćwiczenie dodatkowe:

Zastanów się, co jest wolą Boga dzisiaj, i zrób to.

Notatki twojego serca:

---

¹ Por. Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, nr 14.